

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 179.

Syvende Session.

53de Møde.

Tirsdagen den 12te Febr.

(Fortsat)

Justitsministeren (fortsat): Det forekommer mig ogsaa besynderligt at lade denne enkelte Bestemmelse i Loven, hvorom der her egentlig tales, henstaae som provisoriisk, medens alle de øvrige Bestemmelser deri endelig ordne de Forhold, som de vedrøre. Med Hensyn til det af det ærede Fleertal fremsatte Forslag til en Modification i Lovudkastet, da maa jeg vel paaskjønne den Imøbefommen, som derved fra Udvalgets Side er vist, men beklage, at jeg dog ikke kan føle mig tilfredsstillt derved. For det Første finder jeg, at denne Ordning er noget inconsequent, idet man nemlig erklærer Udskrivningschefernes Enker og andre Efterladte — hvorved der naturligviis alene kan være sigtet til Børnene, hvis Understøttelse jo forøvrigt ikke retter sig efter Gagens Størrelse — pensionsberettigede efter een Regel, og derefter bestemmer, at Embedsmændene selv skulle være pensionsberettigede efter en anden — det er, som sagt, en Inconsequents, men naturligviis dog bedre, end om de slet ikke skulde være pensionsberettigede. Men Hovedgrunden, hvorfor jeg maa erklære mig utilfredsstillt ved dette Forslag, er imidlertid den, at, naar Sagen ordnes paa denne Maade, vil Antallet paa de Mænd, der kunne attraae en saadan Stilling, blive ikke lidet indskrænket; thi det er naturligt, at Mænd, der staae i en Stilling, som enten giver Udstig til Gageforbedring eller til Befordring til Embeder, der have højere Gage end de Embeder, de nu have, ikke

kunne ønske at indtræde i en Stilling, hvor de ikke blive pensionsberettigede efter den Gage, Embedet giver, men alene efter den, de tidligere havde; hertil kommer, at det ogsaa kan tænkes, at Mænd, der ikke isorveien være pensionsberettigede, vilde søge disse Embeder, og de vilde altsaa slet ingen Pension faae. Jeg kan godt tænke mig, at f. Ex. en paalidelig Fuldmægtig hos en Udskrivningschef kunde søge en saadan Ansættelse, og at det netop var en Mand, man kunde ønske til denne Stilling, men han vilde, naar den af Fleertallet foreslaaede Vej fulgtes, ikke blive pensionsberettiget.

Naar Loven affattebdes saaledes, at de constituerede Udskrivningschefer bleve pensionsberettigede efter den Gage, de oppebære som Udskrivningschefer og at der, naar de ansættes som faste Embedsmænd, tilføies deres Bestalling en Clausul, hvorved de underkaste sig de Forandringer, som en Omordning af Udskrivningsvæsenet maatte medføre, saa kunde jeg ikke have Noget derimod at erindre.

Tscherning: Jeg troer, der er en Betragtning, som maa beherske hele denne Forhandling, og som staaer i aabenbar Modsetning til hvad den ærede Minister sagde. Han sagde, at, uagtet det var Krigsvæsenet, vi her havde med at bestille, skulde vi dog indrette det, som det passede bedst i Fred; jeg holder mig derimod overbeviist om, at det er Charakteren ved Krigsvæsenet, at man i Fred skal være parat til Krig, og det er just det, vi her skulle lægge Mærke til. Vi skulle indrette et saadant System, som i Fredstid ikke belemrer og besværer os med oversflødige Embedsmænd, ikke forskaffer os betydelige Udgifter, men som i Krigstid kan give os en